

ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, erstattes af et tillæg til hjælpen til den ægtefælle, der er til rådighed. Det er en betingelse, at den pågældende udelukkende har været hjemmearbejdende, dvs. ordningen kan ikke anvendes, hvis den pågældende har været i kortvarig beskæftigelse eller aktivering. Der er tale om en frivillig ordning, der ophører, når den hjemmearbejdende ægtefælle tilkendegiver, at vedkommende igen ønsker at udnytte sine arbejdsmuligheder.

Det foreslås, at ordningen udvides på 2 områder:

- 1) ordningen skal også kunne anvendes, selv om den pågældende har haft tilknytning til arbejdsmarkedet i form af kortvarig, løs beskæftigelse eller deltagelse i aktivering, idet betingelsen fremover skal være, at den pågældende »udelukkende eller hovedsagelig har arbejdet i hjemmet«
- 2) den frivillige ordning suppleres med en adgang for kommunen til at vurdere, at den pågældende ikke i tilstrækkelig grad dokumenterer, at vedkommende forsøger at udnytte sine arbejdsmuligheder, og at hjælpen derfor skal ydes som et tillæg til ægtefællen.

Den sidstnævnte situation kan tænkes at foreligge, hvis den pågældende tidligere kun har haft en marginal arbejdsmarkedstilknytning, og det på baggrund af kommunens samtaler med den pågældende om situationen i hjemmet, den pågældendes kvalifikationer og ønsker om job og/eller uddannelse samt jobsøgningsaktiviteter må vurderes, at der ikke foreligger et reelt ønske om eller en realistisk mulighed for at udnytte arbejdsmulighederne.

Kommunen kan endvidere i en situation, hvor den pågældende efter kortvarig beskæftigelse er ophørt med et job eller har afvist tilbud om arbejde eller aktivering, vurdere, at den pågældendes arbejdsmarkedstilknytning og ønske om eller muligheder for at udnytte arbejdsmulighederne er så svag, at hjælpen til den pågældende bør erstattes af et tillæg til ægtefællen.

Der kan endvidere tænkes en situation, hvor den pågældende selv har valgt ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder efter reglen i § 13, stk. 7, og efterfølgende tilkendegiver, at vedkommende nu ønsker at udnytte arbejdsmulighederne, men hvor kommunen efter § 13, stk. 8, vurderer, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at der er tale om et reelt ønske eller en realistisk mulighed, og hjælpen derfor fortsat skal ydes i form af et tillæg til ægtefællen.

Ordningen vil fortsat ikke kunne benyttes af personer, der tidligere har haft mere end marginal tilknytning til arbejdsmarkedet, eller hvor det på anden måde er åbenbart, at den pågældende både kan og bør opnå eller genetablere en fastere tilknytning til arbejdsmar-

kedet. Dette kan f.eks. tænkes at være tilfældet, hvis den manglende arbejdsmarkedstilknytning alene skyldes gennemførelse af uddannelse, perioder med barsels- eller børnepasningsorlov eller sygdomsperioder på grund af sygdom, der ikke længere påvirker den pågældendes arbejdsevne. For disse personer gælder fortsat, at de hurtigst muligt skal tilbage eller ind på arbejdsmarkedet og i videst muligt omfang blive i stand til at forsørge sig selv.

Der bør derfor typisk ved vurderingen indgå en bedømmelse af den pågældendes arbejdsmarkedstilknytning over en længere årrække, og bestemmelsen kan kun anvendes, hvis arbejdsmarkedstilknytningen set over perioden som helhed har været marginal.

En person, der modtager kontanthjælp, og som på grund af jobophør eller afslag på formidling og aktivering, får nedsat hjælpen efter §§ 38 a og 39, eller hvis hjælp er ophørt på grund af afvisning af tilbud om arbejde eller aktivering efter § 41, kan ikke vælge ordningen efter § 13, stk. 7, så længe nedsættelsen eller ophøret af hjælpen varer. Efter sanktionens udløb er der derimod ikke noget til hinder for, at den pågældende vælger at benytte ordningen efter § 13, stk. 7, forudsat at betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Tillægget foreslås – som hidtil – fastsat til 2.542 kr. pr. måned svarende til kontanthjælpssatsen for hjemmboende under 25 år.

Ægtepar, der er omfattet af § 13, stk. 7 og 8, vil efter forslaget ikke kunne modtage særlig støtte til høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde efter § 34. Dette gælder allerede i dag for ægtepar, der benytter sig af den frivillige ordning i den nuværende § 13, stk. 6.

Endvidere vil ægtefællen til den person, der modtager ægtefællertilægget, - som hidtil - ikke samtidig kunne modtage støtte til pasning af egne børn efter § 26 a i lov om social service.

4. Konsekvensændringer i lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om fleksydelse som følge af samlingen af reglerne om ydelser og tilbud i henholdsvis lov om aktiv socialpolitik og lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, herunder præcisering af rådighedsreglerne

Lov om aktiv socialpolitik

Anden del af aftalen om »Flere i arbejde« indebærer en forenkling og harmonisering af regelsættet om beskæftigelsesindsatsen for forsikrede og ikke-forsikrede ledige, herunder at der indføres fælles regler for kontaktforløb, aktive tilbud m.v. for ledige, uanset deres forsørgelsesmæssige status.